

विक्षेपपरित्यागेन रत्याद्याकारानुविद्धानन्दोद्बोधेन सहृदयचित्तार्द्रमा-
यत्वम् ।

तच्च—

संभोगे करुणे विप्रलम्भे शान्तेऽधिकं क्रमात् ॥ २ ॥

ग्रहणम् । रत्यादिभिराकारैर्विषयैरनुविद्धः संवलितो य आनन्दोद्बोधो रसास्वादः
तेन । एवं च शृङ्गारकरुणशान्तरसोद्बोधानन्तरं जायमानो रत्याद्यविषयकः सह-
ृदयचित्तद्रवीभावरूपः केवलानन्दसंदोहानुभवो माधुर्यं तस्य जनकतासंबन्धेन
रससंबन्धितया रसधर्मत्वमक्षतमेवेति भावः । केचित्तु—‘रतिशोकप्रशमेषु गुर्ज-
र्यादिरागवृत्तिरिव कश्चिदेको धर्मोऽस्ति स एव माधुर्यं येन सामाजिकानां चित्तं
द्रवीभवति । रत्यादीनां रसरूपतया परिणामेन तस्य रसवृत्तित्वम्’ इति वदन्ति ।
तन्न । तत्र तादृशधर्मसत्त्वे मानाभावात् । नच द्रुतिरूपकार्यान्यथानुपपत्त्या तत्क-
ल्पनमिति वाच्यम् । तस्य रसस्वभावेनैव सिद्धत्वात्तदर्थं धर्मान्तरकल्पनानौचि-
त्वात् । गुर्जर्यादौ तु प्रत्यक्षसिद्ध एव तादृशधर्मः । अन्ये तु—‘सुश्रवत्वमेव माधुर्यं
काव्यधर्मः’ इत्याहुः । तन्न । असुश्रवत्वेऽपि काव्ये माधुर्यस्योपलम्भात् ॥ माधुर्य-
विषयानाह—तच्चेति । माधुर्यं चेत्यर्थः । संभोगापेक्षया करुणे, तदपेक्षया विप्र-
लम्भे, तदपेक्षया शान्तेऽधिकम् । सातिशयमित्यर्थः । केचित्तु—‘करुण’ इति
विप्रलम्भविशेषणम् । तच्च ‘अश्रुपातादयस्तत्र द्रुतत्वाच्चेतसो मताः’ इत्यनेन करु-
णेऽपि चित्तद्रवीभावस्याङ्गीकारेण माधुर्यस्वीकारात् । ‘अपसारय घनसारं—’ इत्यादौ

पदाञ्जुगुप्सादिपरिग्रहः । विषयहासादीत्यादिपदेन भयादिपरिग्रहः । उपहितमुपधानं संब-
न्धस्तदात्मको विक्षेप इत्यर्थः । यद्वा विस्मयादिभिरुपहित उपपादितो विक्षेपो विषयान्त-
रग्राहित्वम् । रत्यादीत्यादिपदेन हासादीनां ग्रहणम् । रत्यादेराकारः परिणामो ज्ञानं
तेनानुविद्धः संवलित आनन्दस्तत्सोद्बोधेन रसास्वादेन आर्द्रप्रायत्वं निरतिशयानन्दसा-
न्द्रत्वम् । तच्च स्वविषयकानुभवसंबन्धेनानन्दभागित्वं तच्चाानन्द एव पर्यवसन्नमित्यभि-
प्रायः । केचित्तु—‘गुर्जर्यादिरागवृत्तिरिव रसवृत्तिः कश्चिदेको धर्मोऽस्ति स एव द्रुति-
रूपाहादस्य जनको माधुर्यमुच्यते’ इत्याहुः । तन्न । रसस्यैव तादृशाहादजनकत्वाङ्गी-
कारेणैवोपपत्तौ तद्भुत्तिधर्मान्तरकल्पनाया अन्याय्यत्वात् । तच्च माधुर्यं च । अधिकमु-
त्कर्षातिशयजनकम् । क्रमादिति । संभोगादीनां पूर्वपूर्वमुपेक्ष्य उत्तरोत्तरं उत्कर्षाति-
शयजनकत्वमिति भावः । संभोगाभासादिविपीति । अपिरेवार्थः । एतस्य माधुर्यस्य ।
माधुर्यव्यञ्जकान्वर्णादीनाह—मूर्ध्नीति । पुरस्तादित्यर्थः । युक्ता इति । मूर्ध्निस्वर्णान्त्य-
समासीयवर्णा इत्यर्थः । लघू वर्णान्तरयोगराहित्येन लघुप्रयत्नोच्चार्यो, न तु गुरुविपरीतौ ।

‘अभ्युदृता वसुमती दलितं रिपूरः क्षिप्तक्रमा कवलित्वा बलिराज्यलक्ष्मीः । अत्रैकजन्मनि
कृतं यदनेन यूना जन्मत्रये तदकरोत्पुरुषः पुराणः ॥’ इति ॥